

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[s]t sapi[enti]e acceleratio gr[ati]osa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ser. De sc̄to Marculfo

Ollaudabūt

C multi sapientiā ei⁹. Eccl. xxix.

Sicut de sapiens. Eccl. xxvij.

Sapiēs in populo hereditabit honorē

Dicitur enim proprie sapientia cognitio

diuinorū affectiua et amori inductiua.

¶ dī sapientia q̄si sapida seia. Sapientia em̄ ut

est donū spissateli et frequenter sumis

in scriptura vbi cōmēdat sapientia inclu-

dē t̄ ipsam charitatē q̄ quā homini sapientia

diuina. ¶ sicut sapientia p̄mo ponit in

ter dona spissanteli. Isa. xj. ita Gal. v. po-

nitur charitas prima inter fructū spiritus.

Est ḡ ipsa sapientia miltū honorabilis atq; lau-

dabilis. ¶ dī dicūt yba p̄posita. Ollauda-

būt milti sapientiā ei⁹. Que quidē yba qd p̄

sens intelligim⁹ de sapientia beati marcul-

fi. De q̄ sunt tria viuentia quibus appa-

rebit laudabilis.

¶ Primiū est sapientia acceleratio gr̄osa.

¶ Secundū est accelerationis perfectio

virtuosa.

¶ Tertiū est perfectionis manifestatio

gloriosa.

¶ Rimiū siḡ est sapientia acceleratio gra-

p̄tiosa. P̄t em̄ de eo dici qd de iusta

dī. ii. Paral. xxiiij. ¶ Lū adhuc fuerit

essecepit querere deum. Ab erate nāq;

puerili ceptit deuitare vaniloquū cereroru-

ḡ puerorum leuitates et iā morib⁹ senil⁹ ap̄

parere. ¶ Lū aut̄ tradit⁹ eet studiis larū;

cito plurimū in diuinis p̄fecit litteris su-

pira coetaneos suos ac fin̄ datam sibi gra-

tiam ac scientiā rōto desiderio ceptit ad

supermā anbelare patrīam: ex quoq; que

diuine religionis erant auida aure percī-

pere: memorie cōmēdare: et sollicita psecu-

tiōe p̄ficere fatigebat. Et q̄si alter tobias

ab infinita sp̄ deū timuit. Ut h̄i robie. ii.

¶ Lū pat̄z accelerata inclinatio sue sapientiā

¶ sic dī psal. Initū sapientia timor dī. Et

Eccl. i. Radix sapientia timere deū. Et Proverb.

p̄lū. Sapiēs timeret et declinat a ma-

lo: stulte trāsillit et p̄fidit: q̄ vīcī sapientia co-

gitat de fine et sic cauerit a petitis. Proverb.

xix. Esto sapientia in nouissimis tuis. Stul-

tus yō p̄pūtiose p̄fidit dī lōgitudine vite

cū in ei⁹ sit certissima breuitas. Job. xiiij.

Breueq; dies hois sūt. Laudabilis autē

moltū in bō marculo suis buiustinōt sapien-

tiam eius.

plente acceleratio p̄cipue ppter tria que

fuerūt in eo que in multis solēt esse impē

dimentū vere sapientie et occasio stulticie.

¶ Primū: est t̄paliſ copiolas.

¶ Tertiū: carnalis nobilitas.

¶ Primiū corporis formo-

sitas: licet em̄ statuta puellus esset aspectu-

tm̄ erat dec̄o: m̄ebroq; elegāti coaptationē cōposit⁹.

Soler aut̄ pulcritudo cor-

poris multis dare occasione stulticie.

¶ Iech. xvij. dicit dīs ad hierusalem. Habes

fiducia in pulcritudine tua fornicate.

¶ T̄ brūs marcul⁹ licet adhuc erat iux-

ta iuxta sensu ac morib⁹ senior nihil de ter-

riore in pulcritudine curauit: consideras qm̄

sicut dī Prover. vi. Tana est pulcritudo.

Et Esai. xl. Qis caro senū et ois glia ei⁹

q̄stios feni. ic.

¶ Secundū est t̄paliſ copiolas.

¶ Rebus em̄ t̄paliſ affuebat q̄ multis

etā sunt causa stulticie.

¶ Ps. Prodigiū

ex adipe iniqtas eoz. Brūs yō marcul⁹

oia t̄paliſ p̄pter amore dī p̄cepit. P̄bli-

ij. Qis arbitrat⁹ sum et stereoz et chm̄

lucrificiā. Seneca. Aude hospes p̄tēre

re opes q̄ nemo ali⁹ dignus deo est q̄ q̄

opes cōteperit.

¶ Tertiū est carnalis nobili-

tas. Et magnis em̄ t̄paliſ parentib⁹ at-

q̄ nobilissimis baucaliniis ciud⁹ exor⁹

et. Soler aut̄ aliquo carnalis sua nobili-

tas dare occasione stulticie.

¶ Iech. Hiero.

in epla. Plerūq; nobilitas carnis ignobi-

litate part̄ metz. ¶ T̄ brūs marcul⁹ dī carnis

nobilitate nihil curauit: dī nobilitate mē-

ris: vide si vis de nobilitate: infra: in ser.

¶ brūs Catarina pte. j. ar. j. Om̄ iḡt̄ brūs

marcul⁹ occasiōes habuit stulticie: et m̄

vīa sapientie tenuit. Eccl. xxij. Potuit trā-

gredi et nō ē trāsgressus: et facerem alaz nō

recit. ¶ T̄ brūs marcul⁹ laudabilis est plurimū:

apt̄ qd bñ dī de eo. Ollaudabūt multi

sapientiam eius.

¶ Secundū p̄ncipale est ip̄i⁹ acceleratio-

¶ sapientia p̄tuofa p̄ficio. Possim⁹ eoz

de ip̄o dicere illō Eccl. i. Quāl-

itas aurī solidū ornatū omni lapide p̄cio-

so. Glas in q̄ aurī. t̄ charitatis diuine: de

quauro dī Apoc. ii. Quādeo tibi emere